

sationer, der kunde samles indenfor en saadan Hovedorganisation, der havde Forhandlingsret, skulde være Organisationer, der repræsenterede Faginteresser. At det skulde være Organisationer, der repræsenterede Kønsinteresser, Kvinder overfor Mænd, tror jeg ikke har været Meningen, og det vilde jeg ogsaa finde urigtigt. Men hvis dette heller ikke har været det ærede Medlems Mening, men det ærede Medlem blot har ment, man burde vaage over, at der indenfor de enkelte Interessesgrupper maatte være Adgang til at faa den samme Ret, er dette Hensyn ret godt varetaget i Lovforslaget § 18, idet det dér siges, at kun saadanne Forbund og Organisationer kan faa Adgang til Forhandlingsret, „som følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres Mindretallene (Forbundets forskellige Hovedgrupper) en passende Repræsentation under Forhandlingerne med Ministeriet“. Hvis der kunde tænkes en Organisation, der vilde udelukke eller forhindre et Mindretal indenfor den i at faa Ret til forholdsmæssig Deltagelse, vilde Ministeriet sikkert sige: Den Organisation kan ikke faa Forhandlingsret, for det er ikke overensstemmende med Loven. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Fare i den Henseende.

Det samme ærede Medlem talte om, at der i § 15 manglede en Bestemmelse, som findes i den store Lønningslov, om gifte Kvinders Forsømmelser paa Grund af Barnefødsler, og ønskede meget, at en lignende Bestemmelse blev indsat i denne Lov. Det skal jeg ikke have noget imod, og jeg skal henstille til det kommende Udvalg, om det kan lade sig gøre.

Der er i Lovforslaget en enkelt Ting, der, saaledes som jeg efter Fremsættelsen er blevet opmærksom paa, maaske kan afføde Vanskeligheder, og som det vist vil være heldigt at rette. I § 1, Stykke 3, omtales Timelærerne. Deres Antal skal derefter bestemmes ved Skoleplanen, og de skal, hvis de underviser i det for fastansatte Lærere normerede fulde ugentlige Timeantal, lønnes med 90 Procent af Begyndelseslønnen for disse, og saa tilføjes, „og ellers i Forhold dertil, dog ikke med under to Trediedele af Lønnen“, altsaa ikke under $66\frac{1}{3}$ pCt. Nu har vi — det er et rent ekceptionelt Tilfælde — ved den Ordning, der blev foretaget af det højere Skolevæsen her i København, Eksempler paa, at der sidder Timelærere, som har et Antal Timer i de af Kommuner overtagne Mellemskoleklasser, men tillige et Antal Timer i de Underskoler, der hører til de private Skoler,

der ikke er blevet overtaget af Kommunen, men fremdeles er private. Disse Lærere har man villet bevare saaledes, at de ikke skulde gaa ud af deres Stillinger. Der er nogle af disse Lærere, der ikke har mere end 12 Timer i den offentlige Skole, i Mellemskolen, medens de derimod har det fulde Timetal i Underskolen, og saaledes som Timerne er fordelt, lader det sig ikke gøre at flytte disse Lærere over fra den ene til den anden, saa de fremdeles, i alt Fald foreløbig, maa bevare dette Forhold med kun 12 Timer i den kommunale Mellemskole. Hvis nu den nævnte Bestemmelse bliver staaende, vil man kunne komme til for disse 12 Timer at give disse Lærere foruden den Lønning, de har ved den private Underskole, $66\frac{1}{3}$ pCt. af den fulde Timeløn. Det vil ikke være helt retfærdigt; jeg tror derfor, det vil være rigtigst, at man faar indført en Bestemmelse, som giver en mere retfærdig Ordning af hele dette Forhold, og jeg skal tillade mig inden anden Behandling at komme med et saadant Forslag til Udvalget.

Der har været omtalt forskellige Smaating, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Man har navnlig været inde paa, at man gerne vilde beholde forskellige Emlumenter, f. Eks. Brændsel. Det er nok et Spørgsmaal af mindre Betydning, men det forekommer mig alligevel, at saaledes som Lovforslaget nu er formet, vil det være principielt rigtigt saa vidt muligt at faa fjernet alle disse Smaalønninger ved Lærerembederne, saaledes ogsaa Brændsel. Naar et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Skanderborg (Stengaard-Kirkegaard) — omtalte, at der var ingen, der ønskede at faa Brændselet afløst, men at man altid var kommet overens om dette private Brændsel i god Fred og Forstaaelse, saa har det ærede Medlem ikke Ret. Der har muligvis i hans Kommune altid været god Fred og Forstaaelse, men inde i Ministeriet har vi Gang paa Gang haft det Spørgsmaal for — ja, jeg tror næsten ikke, der har været en Uge, uden at vi har haft Kvaler og Spektakler mellem Kommunerne og deres Lærere om Brændselet. Der har uafbrudt været Krav, uafbrudt været Klager over, at der blev ydet for lidt; der har maaske ikke været ret meget i hele Spørgsmaalet om Lærernes Løn, der har afstedkommet saa meget Papir og saa meget Skrivi som netop dette Forhold. Derfor tror jeg ikke, det er rigtigt, at man alle Steder skulde ønske at bibeholde dette Forhold. Jeg tror, der er Steder, hvor